

Downloaded via the EU tax law app / web

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

8. november 2012(*)

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Kapitali vaba liikumine – ELTL artikkel 63 – EMP leping – Artikkel 40 – Mitteresidentidest pensionifondidele makstavate dividendide maksustamine

Kohtuasjas C-342/10,

mille ese on ELTL artikli 258 alusel 7. juulil 2010 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindajad: R. Lyal ja I. Koskinen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Soome Vabariik, esindaja: J. Heliskoski,

kostja,

keda toetavad

Taani Kuningriik, esindaja: C. Vang,

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues ja N. Rouam,

Madalmaade Kuningriik, esindajad: C. Wissels ja M. Noort,

Rootsi Kuningriik, esindajad: A. Falk ja S. Johannesson,

Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik, esindaja: H. Walker, keda abistas *barrister* G. Facenna,

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: kohtunik L. Bay Larsen neljanda koja esimehe ülesannetes, kohtunikud J.-C. Bonichot, C. Toader, A. Prechal (ettekandja) ja E. Jaraši?nas,

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. mai 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 19. juuli 2012. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Oma hagis palub Euroopa Komisjon Euroopa Kohtul tuvastada, et kehtestades ja jättes jõusse diskrimineeriva maksustamiskorra mitteresidentidest pensionifondidele makstavate dividendide maksustamiseks, on Soome Vabariik rikkunud ELTL artiklist 63 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EÜT 1994, L 1, lk 3; ELT eriväljaanne 11/52, lk 3) (edaspidi „EMP leping”) artiklist 40 tulenevaid kohustusi.

2 Euroopa Kohtu presidendi 22. novembri 2010. aasta määrusega lubati Taani Kuningriigil, Prantsuse Vabariigil, Madalmaade Kuningriigil, Rootsi Kuningriigil ning Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigil astuda menetlusse Soome Vabariigi nõuete toetuseks.

Soome õiguslik raamistik

3 Seoses residentidest pensionifondidega ilmneb 30. detsembri 1992. aasta ettevõtlustulu maksustamise seaduse 360/1968 § 124 lõikega 2 (laki elinkeinotulon verottamisesta (360/1968); edaspidi „LEV”) §-ist 6a, tõlgendatuna koos tulumaksuseaduse (tuloverolaki (1535/1992)), et dividendide, mida need pensionifondid saavad, maksustamisel kohaldatakse 19,5% suurust tegelikku määra.

4 LEV § 7 sätestab:

„Majandustegevusest tulu saamiseks või selle säilitamiseks tehtud kulud ja saadud kahjum on mahaarvatavad”.

5 LEV § 8 esimeses lõigus on kirjas:

„Mahaarvatavad kulud § 7 tähenduses on eelkõige:

[...]

10) kindlustusseltside, kindlustusliitude, kindlustusfondide ja muude sarnaste kindlustusasutuste kohustuslikult ülekantavad matemaatilised eraldised ning kindlustustehniliste nõuete kohaselt arvutatud summad, mis on vajalikud pensionifondide ja muude sarnaste kindlustusorganisatsioonide pensioni- ja muude sarnaste kohustustega kaasneva vastutuse kindlustamiseks [...]”.

6 Mitteresidentidest pensionifondidele Soomes makstavad dividendid maksustatakse piiratud maksukohustusega maksukohustuslaste tulu maksustamise seaduse 627/1978 (lähdeverolaki (627/1978)) alusel.

7 Nimetatud seaduse § 3 ja § 7 esimese lõigu punkti 3 kohaselt on kinnipeetava maksu määr 19,5%, väljaarvatud erandjuhtudel, mis tulenevad nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (EÜT L 225, lk 6; ELT eriväljaanne 09/01, lk 147) kohaldamisest dividendidele, mida makstakse mitteresidentist pensionifondile Soomes. Topeltmaksustamise vältimise lepingu kohaldamise korral jääb see määr vahemikku 15% kuni 0%. Soome Vabariik on niisugused lepingud sõlminud kõigi Euroopa Liitu ja Euroopa Majanduspiirkonda (edaspidi „EMP”) kuuluvate riikidega, välja arvatud Küprose Vabariigi ja Liechtensteini Vürstiriigiga.

Kohtueelne menetlus

8 Leides, et Soome maksustamiskord diskrimineerib dividende saavaid mitteresidentidest

pensionifonde ning on seetõttu vastuolus ELTL artikliga 63 ja EMP lepingu artikliga 40, saatis komisjon Soome Vabariigile 19. juulil 2007 märgukirja, millele Soome Vabariik vastas 19. septembri 2007. aasta kirjaga.

9 23. septembril 2008 saatis komisjon nimetatud liikmesriigile täiendava märgukirja, millele viimane vastas 20. novembri 2008. aasta kirjaga.

10 26. juunil 2009 koostas komisjon põhjendatud arvamuse, millele Soome Vabariik vastas 25. augustil 2009.

11 Kuna komisjon ei olnud asjaomase liikmesriigi selgitustega rahul, otsustas ta esitada käesoleva hagi.

Suulise menetluse uuendamise taotlus

12 Soome Vabariik palus Euroopa Kohtu kantseleisse 3. septembril 2012 esitatud dokumendis Euroopa Kohtul teha vastavalt kodukorra artiklile 61 määrus suulise menetluse uuendamiseks. Nimetatud liikmesriik leiab, et kohtujuristi ettepanek sisaldab mitu väärväidet arutluse all oleva liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi esemeks olevate Soome õigusnormide kohta.

13 Kohtupraktikast tuleneb, et Euroopa Kohus võib kas omal algatusel, kohtujuristi ettepanekul või poolte taotlusel määrusega suulise menetluse uuendada, kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt informatsiooni või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled ei ole vaieldud (vt eelkõige 16. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-210/06: Cartesio, EKL 2006, lk I-9641, punkt 46).

14 Arutluse all oleva liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi esemeks olevate Soome õigusnormide üle arutlesid pooled aga nii Euroopa Kohtu kirjalikus menetluses kui ka kohtuistungil ohtralt. Neil asjaoludel leiab Euroopa Kohus, et tal on kogu vajalik teave tema menetluses oleva hagi lahendamiseks.

15 Pealegi ei ole väidetud, et käesolev kohtuasi tuleks lahendada lähtudes mõnest argumendist, mille üle pooled ei ole Euroopa Kohtus vaieldud.

16 Seega, olles kohtujuristi ära kuulanud, tuleb suulise menetluse uuendamise taotlus rahuldamata jätta.

Hagi

Vastuvõetavus

17 Soome Vabariik väidab viitega Euroopa Kohtu 26. aprilli 2007. aasta otsusele kohtuasjas C-195/04: komisjon vs. Soome (EKL 2007, lk I-3351), et hagi aluseks olevad põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud peavad nähtuma ühtselt ja arusaadavalt hagiavaldusest endast. Soome Vabariigi väitel ei ole see praeguses asjas nii, sest hagi täpset eset ei õnnestu hagiavalduse sõnastuse pinnalt välja selgitada.

18 Sellest hoolimata leiab nimetatud liikmesriik kostja vastuses, et hagi ese on maksualane diskrimineerimine, mis on tingitud asjaolust, et residentidest pensionifondid võivad neile jaotatud kasumilt maha arvata LEV §-is 7 ja § 8 esimese lõigu punktis 10 nimetatud summad ehk pensionikohustused, samal ajal kui teistes liikmesriikides või Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) liikmeks olevates EMP riikides asuvad pensionifondid ei saa oma Soome tehtud investeeringutelt teenitud kasumilt niisuguseid mahaarvamisi teha.

19 Hagiavaldusest või komisjoni seisukohtadest ei ilmne aga, et hagi ese erineks Soome Vabariigi kirjeldatust.

20 Tõsi küll, komisjon väidab teise võimalusena, et mitteresidentist pensionifondide puhul peetakse maks kinni neile makstud dividendide brutosummalt ning et nimetatud pensionifondid ei saa Soomes maha arvata isegi selle tuluga vaieldamatult seotud kulusid.

21 Nagu väidab Soome Vabariik, ilma et komisjon talle vastu vaidleks, ei puuduta hagi ese siiski muid mahaarvamisvõimalusi kui LEV §-is 7 ja § 8 esimese lõigu punktis 10 ettenähtut ehk pensionikohustustega seotud mahaarvamisõigust.

22 Neil asjaoludel ei saa nõustuda Soome Vabariigi väitega, et komisjon ei ole vaidluse eset piisavalt täpselt määratlenud.

23 Eelnevast järeldub, et hagi on vastuvõetav.

Põhiküsimus

24 Komisjon kinnitab, et tema hagi puudutab üksnes pensionifonde, mis asuvad neis Euroopa Liidu liikmesriikides või neis EFTA riikides, millega Soome Vabariik on sõlminud teabe vahetamise lepingu. Komisjon rõhutab, et asjaolu, et faktiliselt vabastab Soome Vabariik maksust residentidest pensionifondide saadud dividendid, samas kui samalaadsed mitteresidentidest pensionifondidele makstud dividendid maksustatakse, kujutab endast kapitali vaba liikumise piirangut.

25 Komisjon märgib, et kuigi residentidest pensionifondide saadud dividendidele kohaldatakse 19,5% suurust maksumäära, on neil LEV § 7 ja § 8 esimese lõigu punkti 10 alusel tegelikult õigus maksustatavast summast maha arvata pensionikohustuste katteks eraldatud summad, mis faktiliselt toob kaasa nende dividendide maksust vabastamise.

26 Mitteresidentidest pensionifondide saadud dividendidele kohaldatakse seevastu 15% või madalamat maksumäära vastavalt topeitmaksustamise vältimise lepingutele, või 19,5% maksumäära vastavalt siseriiklikele maksuseadustele, ilma et Soome Vabariik annaks neile fondidele võimaluse arvata maksustavast summast maha samad eraldisesummad, kuigi selle liikmesriigi õigusnormide kohaselt loetakse neid eraldisi asjaomase tuluga otseselt seotud kuluks.

27 Soome Vabariik ja menetlusse astujad eitavad mitteresidentidest pensionifonde kahjustava ning ELTL artikliga 63 ja EMP artikliga 40 vastuolus oleva diskrimineerimise olemasolu, väites eelkõige, et residentidest ja mitteresidentidest pensionifondide erinev maksustamine on seotud olukordadega, mis ei ole objektiivselt sarnased.

28 Sellega seoses olgu meenutatud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kuuluvad ELTL artikli 63 lõikega 1 keelatud meetmete hulka sellised kapitali liikumise piirangud, mis võivad pärssida mitteresidentide tahet liikmesriiki investeerida või pärssida selle liikmesriigi residentide tahet investeerida teistesse riikidesse (vt eelkõige 10. veebruari 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-436/08 ja C-437/08: Haribo Lakritzen Hans Riegel ja Österreichische Salinen, EKL 2011, lk I-305, punkt 50, ja 6. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-493/09: komisjon vs. Portugal, EKL 2011, lk I-9247, punkt 28).

29 Komisjon väidab seoses vaidlusaluste siseriiklike õigusnormidega, et üksnes residentidest pensionifondidele antud võimalus arvata maksustatavast summast LEV § 7 ja § 8 esimese lõigu punkti 10 alusel maha pensionikohustuste katteks eraldatud summad tähendab, et neile äriühingutele kohaldatakse eriomast maksubaasi, mis toob kaasa tegeliku maksuvabastuse üksnes nende residentidest pensionifondide kasuks. Praktikast ongi kogu nende pensionifondide

teenitud tulu loomulikult suunatud selle eesmärgi poole.

30 Soome Vabariik ei vaidlusta neid komisjoni väiteid, mis liiatigi tuginevad konkreetsetele näidetele ja mille kohaselt residentidest pensionifondid ei teeni sisuliselt üldse maksustatavat tulu. Samas väljendab ta siiski kahtlusi asjaolu suhtes, et selline olukord on tingitud residentidest pensionifondide võimalusest arvata maksustatavast summast LEV § 7 ja § 8 esimese lõigu punkti 10 alusel maha nende pensionikohustuste katteks eraldatud summad.

31 Kui Soome Vabariigilt selle kohta kohtuistungil aru päriti, ei olnud ta siiski võimeline tõendama, et see olukord, kus residentidest pensionifondidel maksustatav tulu peaaegu puudub, on tingitud muudest asjaoludest kui kõnealuste eraldiste mahaarvatavus. Täpsemalt ei nähtu, et nende tegevusega seotud „igasugused muud mahaarvamised”, millele Soome Vabariik viitab, ükski võiksid sellise olukorra tekitada.

32 Niisiis kui residentidest pensionifondide saadud dividendid osutuvad tegelikult olevat vaidlusaluste siseriiklike õigusnormide toimel tulumaksust vabastatud või peaaegu vabastatud, kohaldatakse mitteresidentidest pensionifondidele samade siseriiklike õigusnormide alusel 19,5% suurust maksumäära või Soome Vabariigi sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingute alusel 15% suurust või väiksemat maksumäära.

33 Selline mitteresidentidest pensionifondidele makstud dividendide ebasoodsam kohtlemine võrreldes dividendidega, mida makstakse residentidest pensionifondidele, võib pärssida teises liikmesriigis asuvate äriühingute Soome Vabariiki investeerimise tahet ja on seega käsitatav kapitali vaba liikumise piiranguna, mis üldreeglina on ELTL artikliga 63 keelatud (vt 8. novembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-379/05: Amurta, EKL 2007, lk I-9569, punkt 28).

34 Erinevalt Prantsuse Vabariigi ja Ühendkuningriigi väidetest ei saa nõustuda seisukohaga, et Soome Vabariigi sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingud teevad selle ebasoodsama kohtlemise mõju olematuks. Selleks oleks nimelt vaja, et topeltmaksustamise vältimise lepingu kohaldamine võimaldaks tasandada siseriiklikest õigusnormidest tuleneva erineva kohtlemise mõju (20. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-284/09: komisjon vs. Saksamaa, EKL 2011, lk I-9879, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika.). Selgitustest, mida Soome Vabariik selles küsimuses kohtuistungil jagas, ilmneb aga, et ta on sõlminud üksnes kolm lepingut, mis näevad ette dividendide maksustamise 0% määraga, samas kui enamik teisi lepinguid näeb ette 15% määrat.

35 Selleks et niisugune ebasoodsam kohtlemine oleks kooskõlas kapitali vaba liikumist reguleerivate ELTL sätetega, peab see puudutama olukordi, mis ei ole objektiivselt sarnased, või peab see olema õigustatud ülekaaluka üldise huvi tõttu (vt eelkõige 12. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-446/04: Test Claimants in the FII Group Litigation, EKL 2006, lk I-11753, punkt 167, ja 18. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-436/06: Grønfeldt, EKL 2007, lk I-12357, punkt 16).

36 Seoses küsimusega, kas kõnealused olukorrad on objektiivselt sarnased, tuleb meelde tuletada, et piiriülese olukorra ja siseriikliku olukorra sarnasust tuleb hinnata asjaomaste siseriiklike sätete eesmärgist lähtudes (vt 25. veebruari 2010. aasta otsus kohtuasjas C-337/08: X Holding, EKL 2010, lk I-1215, punkt 22, ja 6. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-18/11: Philips Electronics UK, punkt 17).

37 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb veel seoses niisuguste kuludega nagu ettevõtluskulud, mis on otseselt seotud tegevusega, mille tulemusel saadi liikmesriigis maksustatavat tulu, et viimati nimetatud liikmesriigi residendid ja mitteresidendid on sarnases olukorras, kuna selle liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad mitteresidentidel selliste kulude

mahaarvamise, lubades samas seda residentidele, võivad mõjutada ebasoodsalt eelkõige teiste liikmesriikide kodanikke ning kujutada endast seega kaudset diskrimineerimist kodakondsuse alusel (31. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas C-450/09: Schröder, EKL 2011, lk I-2497, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Soome Vabariik, keda selles osas toetavad menetlusse astujad, väidab, et praegusel juhul ei ole see nii, kuna LEV §-is 7 ja § 8 esimese lõigu punktis 10 nimetatud pensionikohustuste mahaarvamise õigus ei puuduta kulusid, mis on otseselt seotud tegevusega, mille tulemusel saadi Soomes maksustatavat tulu.

39 Soome Vabariik selgitab, et see mahaarvamisõigus on seotud pensionikindlustusasutuste tegevuse olemusega, mille käigus tulu saadakse enne, kui tekivad kulud. Selles sättes nimetatud kindlustustehniline eraldis vastab kehtivates lepingutes määratletud kindlustusjuhtumi saabumise korral väljamaksmisele kuuluvate hüvitiste koguväärtusele ning juba toimunud kindlustusjuhtumi eest väljamaksmisele kuuluvatele summadele ehk kindlustusasutuste moodustatud reservidele tulevaste pensionimaksete jaoks. Selle liikmesriigi väitel on kindlustustehniline eraldis määratletud vastavalt kohaldatavatele siseriiklikele õigusnormidele. Summa, mille võrra see kindlustustehniline eraldis on aruandeaasta jooksul suurenenud, võib maksustatavast summast maha arvata, ning summa, mille võrra see eraldis väheneb, loetakse maksustatavaks tuluks.

40 Soome Vabariigi väitel järeldeb sellest, et pensionimakseteks tehtava eraldise juurdekasv on seotud pensionifondi tegevusega tervikuna, nii et sel puudub Euroopa Kohtu praktika tähenduses otsene seos pensionifondi saadavate dividendidega.

41 Sellega seoses piisab kui tõdeda, et vaidlusalustes siseriiklikes õigusnormides ning eeskätt LEV §-is 7 ja § 8 esimese lõigu punktis 10 samastab liikmesriigi seadusandja pensionikohustuste katteks eraldatud summad sõnaselgelt „majandustegevusest tulu saamiseks või selle säilitamiseks tehtud kulu[ga]”. Seeläbi loob ta otsese seose nende summade ja maksustatavat tulu teenivate pensionikindlustusasutuste tegevuse vahel ning muudab need ise lahutamatuteks.

42 Niisiis tuleneb see otsene seos kulu ja maksustatava tulu vahel samastamistehnikast, mille Soome seadusandja on valinud teiste võimalike tehniliste võtete nagu lihtne maksuvabastus hulgast, et arvestada pensionifondide erilise eesmärgiga, milleks on kapitali kogumine eelkõige dividende kujul tulu tootvate investeeringute abil, et olla valmis täitma kindlustuslepingute alusel tulevikus tekkivaid kohustusi.

43 Kuna see erieesmärk on loomuldasa ka sama tegevust viljelevate mitteresidentidest pensionifondide eesmärk, siis on viimased Soomes väljamakstavate dividendide osas objektiivselt sarnases olukorras residentidest pensionifondidega.

44 Lisaks ei saa vastupidi Taani Kuningriigi, Madalmaade Kuningriigi ja Rootsi Kuningriigi väidetele nõustuda seisukohaga, et residentidest ja mitteresidentidest pensionifondid on erinevas olukorras üksnes põhjusel, et viimastele makstavaid dividende maksustatakse kinnipeetava maksuga. Vaidlusalused siseriiklikud õigusnormid ei piirdu nimelt erinevate maksu sissenõudmise kordade kehtestamisega sõltuvalt siseriiklike dividendide saavate isikute residentsusest, vaid tegelikult kehtestavad need kõnealustele dividendidele maksu, mida kohaldatakse ainult mitteresidentidest pensionifondidele (vt analoogia alusel 10. mai 2012. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-338/11–C-347/11: Santander Asset Management SGIC jt, punkt 43).

45 Seoses küsimusega, kas vaidlusalused siseriiklikud õigusnormid on õigustatud ülekaaluka üldise huvi tõttu, viitab Soome Vabariik, keda toetavad Taani Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Madalmaade Kuningriik ja Rootsi Kuningriik, territoriaalsuse põhimõttele, mis tema väitel on niisugune ülekaalukas põhjus ning millest järeldeb, et liikmesriigi mitteresidentidest

maksukohustustlaste maksustatava summa kindlaksmääramisel võetakse arvesse üksnes tulu ja kulu, mis tuleneb nende tegevusest selles riigis.

46 Üldjoontes vastab see argument käesoleva kohtuotsuse punktis 38 esitletule, mille kohaselt residentidest ja mitteresidentidest pensionifondid ei ole objektiivselt sarnases olukorras, kuna pensionikohustuse mahaarvamise õigus ei puuduta kulusid, mis on otseselt seotud tegevusega, mille tulemusel sai mitteresidentidest pensionifond Soomes maksustatavat tulu.

47 Käesoleva kohtuotsuse punktides 41–44 käsitletud põhjustel ei saa selle argumendiga aga nõustuda.

48 Soome Vabariik väidab ka, et residentidest ja mitteresidentidest pensionifondide erinev kohtlemine on põhjendatud vajadusega tagada maksustamissüsteemi ühtsus. Ta väidab, et aktsiatega ei kaasne mitte ainult dividendid, vaid need võivad toota ka lisaväärtust. Mitteresidentidest pensionifondid ei maksa tegelikult Soomes maksu neile kuuluvate börsil noteeritud Soome äriühingute aktsiate väärtuse kasvu pealt. On loogiline, et nende aktsiatega tervikuna seotud kulusid ei saa maha arvata teatavast osast nende aktsiate toodetud tulust ehk dividendest.

49 Selleks, et nimetatud argument peaks paika, peab olema tõendatud otsene seos asjaomase maksusoodustuse ja teatava soodustust tasakaalustava maksu vahel (vt eelkõige 6. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-380/11: DI VI Finanziaria di Diego SAPA della Valle & C, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Sellegipoolest, nagu märgib komisjon, ilma et Soome Vabariik talle selles osas vastu vaidleks, kasutatakse residentidest pensionifondide puhul lisandunud väärtust sarnaselt dividendidele reservide suurendamiseks ning neid ei maksustata tulumaksuga või maksustatakse väga piiratud ulatuses. Seetõttu ei ole Soome Vabariik tõendanud, et residentidest pensionifondidele tehtud maksusoodustust tasakaalustaks teatav maks, nii et mitteresidentidest pensionifondidele makstud dividendide maksustamine oleks põhjendatud.

51 Madalmaade Kuningriik märgib veel, et erinev kohtlemine on põhjendatud vajadusega tagada maksustamissüsteemi ühtsus, kuna võimalust pensionikohustustele vastavad summad maha arvata tasakaalustab asjaolu, et nendest eraldistest tehtud väljamaksed on maksustatavad.

52 Sellega seoses piisab siiski tõdemusest, et pelgalt viide pensionifondide poolt hüvitisesaajatele tehtavate väljamaksete võimalikule hilisemale maksustamisele ei tähenda, et otsese seose olemasolu käesoleva kohtuotsuse punktis 49 viidatud kohtupraktika tähenduses on õiguslikult piisavalt tõendatud (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. Portugal, punkt 37).

53 Mis puudutab vaidlusaluse korraga tekitatud EMP lepingu artikli 40 riivet, millele viitab komisjon, siis tuleb märkida, et kuna selle artikli sätetel on samasugune kohaldamisala kui sisult identsetel ELTL artikli 63 sätetel, siis on kõik eelnevad kaalutlused käesoleva vaidluse asjaoludel *mutatis mutandis* ülekantavad ka nimetatud artiklile 40 (vt 1. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-250/08: komisjon vs. Belgia, EKL 2011, lk I-12341, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika).

54 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et kuna Soome Vabariik kehtestas ja jättis jõusse diskrimineeriva korra mitteresidentidest pensionifondidele makstavate dividendide maksustamiseks, on ta rikkunud ELTL artiklist 63 ja EMP lepingu artiklist 40 tulenevaid kohustusi.

Kohtukulud

55 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Soome Vabariik on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni sellekohasele nõudele välja mõista Soome Vabariigilt.

56 Kodukorra artikli 140 lõike 1 alusel kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud. Järelikult kannavad Taani Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik ja Ühendkuningriik oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. **Kuna Soome Vabariik kehtestas ja jättis jõusse diskrimineeriva korra mitteresidentidest pensionifondidele makstavate dividendide maksustamiseks, siis on ta rikkunud ELTL artiklist 63 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 40 tulenevaid kohustusi.**
2. **Jätta Soome Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.**
3. **Taani Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannavad oma kohtukulud ise.**

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: soome.